

[Mølgaard]

men smuler er det jo, det, man fra samfundets side hermed tager fra de riges bord.

Vi er lidt i tvivl i retsforbundets gruppe om, hvorvidt det er de mere rige, monopolisterne, ejerlejlighedsudstykkerne, der får lov til at betale lidt af deres enorme samfunds-skabte fortjenester, eller det bliver de nye købere, der får lov til at nyde hele fornøjelsen ved at betale afgiften på overdragelse og udstykning med de lovforslag, der er lagt op til. Vi vil se på de dokumentationer, udvalgsarbejdet måtte kunne fremskaffe om, hvorvidt effekten er rettet i den ene eller den anden retning, og det kan vel være, at vurderingerne af disse domumentationer bliver lidt forskelligartede inden for retsforbundets gruppe.

Det, vi i fællesskab finder omkring dette forslag, er, at det antyder en Robin Hood-politik, der meget let kan vise sig i praksis at være en omvendt Robin Hood-politik.

Vi må forbeholde os vores endelige stillingtagen, indtil nærmere dokumentation er frembragt. Under alle omstændigheder bør man ikke umiddelbart regne med vore stemmer. Hr. Hagen Hagensen kan dog omkring sit ændringsforslag om, at lovforslagene ikke bør træde i kraft umiddelbart, fordi spekulationsmulighederne næppe bliver store nok, være sikker på, at det vil vi stemme imod.

Waldorff (VS):

Når man skærer igennem alle de pæne formuleringer i forslagene om afgifter på udstykning og førstegangssalg af ejerlejligheder, viser det sig, hvad de ting reelt består i, nemlig en udvidelse af den alfonsvirksomhed, som staten driver på ejerlejlighedsområdet.

I lighed med såvel de mindre fine småsvindlere som de egentlige økonomiske bagmænd for prostitutionen, dem, som profiterer af prostitutionen gennem ejendomsbesiddelser og andre ting, i lighed med disse lidet hæderværdige produkter af det kapitalistiske samfund optræder staten som alfons ved at kradse penge ind på den udbytningsvirksomhed og den spekulationsvirksomhed, som finder sted på ejerlejlighedsområdet.

Man har næsten ondt ved igen og igen at trampe rundt i alle de økonomiske, bolig-mæssige og sociale uhyrligheder, som ejerlejlighedsspekulationen er skyld i: at regeringen og socialdemokratiet f. eks. nu frimodigt

fremlægger et overslag, der går på mellem 12.000 og 13.000 udstykninger om året, at man alene på førstegangssalg regner med en indtægt til spekulanterne på 2 mia kr., hvilket er ca. $\frac{1}{3}$ af hele augustforligets buketter, at vi hver eneste dag får eksempler på, hvordan boligmarkedets gribbe – det er ejerlejlighedsspekulanterne – overtræder enhver lovgivning, at beboernes rettigheder tilsidesættes med aktiv bistand fra den såkaldte ordensmagt, at en fornuftig byfornyelse umuliggøres, at fupmoderniseringer også på lovens grund gør, hvad der tidligere var nogenlunde rimelige lejligheder, komplet ubebolige, fordi man skal til at save dobbeltsengen over eller simpelt hen ikke har råd til at bo i de lejligheder.

Nu er vi altså vidner til, at regeringen vil udvide sin profitering på befolkningens ulykker ved at hente 100 mill. kr. hjem på udstykning og salg af ejerlejligheder. Man har forsøgt i forskellige sammenhænge at få dette til at fremstå som et indgreb mod spekulationerne. Det er det ikke. Indgreb f. eks. i form af et stop for udstykning eller blot begrænsninger, som VS opfordrede til i foråret, blev klart afvist. Over for gevinsterne på milliardbeløb kan de nuværende afgifter kun betegnes som enten alfonseri eller, som vi tidligere har kaldt det, aflad for en forbryderisk boligpolitik.

Formanden:

Jeg anmoder om, at man bruger mere parlamentariske udtryk. Ordet alfons så jeg helst ikke benyttet her.

Waldorff (VS):

Det skal jeg lade være med så. VS har helt klart alt for faste politiske, men også moralske, principper til, at vi kan gå med på den slags ting. Da vi sidst havde denne ting oppe at vende i februar, stillede vi forslag om at lægge en afgift på 100.000 kr. på alle udstykninger. Det ville have virket effektivt, men det var selvfølgelig også det, man ikke var interesseret i.

Det forekommer i øvrigt temmelig meningsløst at sige disse ting til et socialdemokrati, som ikke bare accepterer udstykningerne og salget, men som aktivt medvirker til at få det til at fortsætte, uanset hvad menige socialdemokrater mener om det. Det er en